

תת"ע (ירושלים) 7955-01-25 - מדינת ישראל נ' אברהם מחפוד

תת"ע (ירושלים) 7955-01-25 - מדינת ישראל נ' אברהם מחפודשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 7955-01-25

מדינת ישראל

נגד

אברהם מחפוד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[05.03.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 05.02.2025.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 29.08.2023 של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמה מסוג א/3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס כספי בסך ₪ 1,500 ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 30 יום ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים. טענות הצדדים
4. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיון שסבל מכאבי שיניים.
5. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות שכן אישור המחלה שהציג המבקש הונפק רק שבוע לאחר הדיון, מה שמעלה ספקות בנוגע לאמינותו ונחיצותו. בנוסף טענה המשיבה כי העונש מידתי ומאוזן. דיון והכרעה
6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.
7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. ההזמנה לדיון נמסרה לידי של המבקש. המבקש טען כי במועד הדיון תקף אותו כאב שיניים והציג אישור מחלה לכך. אישור המחלה שצורף לבקשה הונפק בדיעבד, מעל לשבוע לאחר הדיון ואין בו אינדיקציה לגבי מצבו הרפואי של המבקש או ראיה לכך שמצבו לא אפשר לו להתייצב בבית המשפט. יתרה מכך, גם אם תתקבל טענתו של המבקש כי נבצר ממנו להגיע לדיון עקב מחלה, לא הסביר המבקש כיצד כאב השיניים מנע ממנו להגיש בקשת דחיה. משכך אין למבקש להלין אלא על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
12. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
13. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
14. המבקש לא העלה אף טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזירות של ממש.
15. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ה, 05 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.